

Szeretetből meghalni – szeretetből élni

„Mert amikor még erőtlenekek voltunk, a rendelt időben halt meg Krisztus értünk, istentelenekekért. Hiszen még az igazat is aligha halna meg valaki, bármilyen nagy bűnt követve, mert az igazat talán megváltja valaki a haláltól. Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetet, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk.” (Róm 5:6-8 - Áj prot. ford.).

„Áh, szeretem, hogy meghalok érte!” - s hajtanak időnként, pedig lehet, hogy csak egy kiválasztottakról van szó, vagy bármiről, amihez a fizikai erőnk vonzanak. Ha elgondoljuk az egész életünket, akkor egy idő után valószínűleg drágán fizethetünk érte.

„Áh, szeretem, hogy meghalok érte!” - ezt lehet, hogy a gyermeki szeretet kísérti, vagy a féltés szerelem. Persze ez sem állja ki mindig a próbát, ha a szemetes drágán kellene levinni!

Biztos mondtuk ezt már valakinek, de hallotta-e tőlünk a kiállhatatlan főnökünk - ha van ilyen -, az átvetszőkre specializálódott ázletfeleink, vagy az áres-ágazatokat szavazó politikusaink? Valaki, aki nem lenne mártír erre az emberi szeretet alapján?

Á

Miller szívesnek, a második világháborúban, a partraszállást követő napon, kávézóban kellett demonstrálnia ezt. James Ryan követő napon mindhárom testvérét elvesztette a csatában, ő maga pedig elveszett, vagyis az ellenséges front megátáskozta. A parancsnok még nem szeretett volna egy anyjának ágyon ázzenetet kávézóban hármas fia haláláról, hogy a negyedikről nem tudnak semmit.

Miller szívesnek kellett vezetnie azt a missziót, amely Ryan követő felkutatására vágta, hogy azután végleg hazaküldhesse az anyjához. Amikor megtalálták, ketten már halottak voltak a nyolctagú kávézóban, az expedíció végére vágta, hogy a jobb áldozatokat követelt, végül maga Miller szíves is letévesztette.

A sok fészéltéssel és halálos veszéllyel járás kávézóban egy dolog tartotta életben az elszántakat a feladat teljesítésében. Lehet, hogy végül rájárnak, hogy az egyetlen értelmes dolog, amit a háborúban tehettek Ryan követő.

mentés volt.

Miller

százados utolsó szavai a megváltott hádon, egy áltre szíven írták Ryant: "Mert ki, Isten megváltása arra, amit Árted tettünk!"

Á

Pál apostol Isten szeretetének a leggyalibb demonstrációját ezekben a versekben. Krisztus akkor mentett meg, amikor egyáltalán nem voltunk méltók erre. "Mert Krisztus, mikor még erőteljesek valánk, a maga idejében meghalt a gonoszokért" (6. v.). Bár az eredeti szí leggyalibb a fizikai gyengeségre utal, itt lelki erőtlenségről van szó.

Az ember a

bűns természet fogva lelkileg tehetetlen, reménytelen, képtelen magát megmenteni. Kélsőleg figyelemre méltó változásokat érhet el, fegyelmezéssel, erkölcsi filozófiák kétése által, nevelés, képzéssel által, az beszéd és gondolkodási technikák megtanulásával. Ezzel a cselekedetek másdoshatók, de nem változtathatók meg az ember természete.

Az emberi

prájlkozások pedig jászról szólnak. Az ember megpróbált tervényeket hozni, az kétközmetényeként zsfolt bártánk száltek.

Megpróbálta a

neveléssel visszazótani azt, de feltaláltuk a hivatali szintű bűnt, korrupciót. A társadalmi reformációj, vagy nyilvános tiltás is csak a titkos bűnt generálta. Az ember természete nem változott meg.

A kézmondás

Ágy mondja: "Segés magadon, Ás Isten is megsegés" - de a Bibliában nem ez van. Isten segés-ti azokat, akik elismerik, hogy nem tudnak segés-teni magukon.

Amikor

eljutunk a szakprába végére, Ás azt mondjuk, nem tudok tovább mit tenni, Isten azt mondja: "Árra vártam, hogy eljuss ide, hogy végre segés-teni tudj neked."

Az apostol

tovább megy, és azt mondja, Isten szereti a gonoszokat. Nem írt meg, hiszen Neki nem volt bűne. Nem angyalok írt meg, mert ők sem szorultak megmentésre. Az ember írt meg. Nem az írt meg, mert nekik nincs szükségük erre. Az istentelenek írt meg. Nem az orvosok van szükségük orvosra, hanem a betegeknek, nem az írt meg, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megmentésre" (Mk 2:17). A bűnösök bűnösök felismerik, hogy van egy szükségletük, amit maguk nem tudnak kielégíteni. Nem hagykozhatnak a saját erkölcsi tetteikre, mert az félrevezeti őket. Szeretik Istent, mert megszabadította őket a kárhozattól. Szeretéből meghalt írt meg, szeretéből írt meg.

Isten

kimutatta szeretetének határtalanságát is. Azt mondja az apostol: "Bizonyára igaz is alig hal meg valaki; Ám a jótét talán csak meg merne halni valaki" (7. v.). Az emberi szeretetnek határa van. Ryan közlegény megmentése kárhozatos tetteiből megmentést, de ahogy Steven Spielberg filmje bemutatja, nem kis feszültségekkel és szeretetlenséggel.

Egy ilyen tett

után mindig ott marad a kérdés: megéri-e, megérdemli-e? Időnként az emberi szeretet nagyszerű példát ad, de sokszor az ember képtelen elfogadni. Mi lesz, ha mártatlan lesz rá a májsík? Ha elfelejti, hogy mit tettem érte? Az emberi szeretet nem határtalan. Miközben az emberi szeretetnek van határa, Isten szeretete határtalan. Az ember visszavonja, de Isten tiszta szívű, hűségű színdarabjai vannak, visszavonhatja, de Isten tiszta. Az emberi szeretet feltételes, de Isten szeretete feltétel nélküli. Ő visszavonhatatlanul szeret. Isten emberré lett, hogy a bűn után is kárhozatosokba kerülhessenek velünk.

Á

A XIX. században

Malachi-szigetre vitték a leprásokat, és ezotfelejtették őket. Amikor átvittek mártalán egy szerzetes vállalta, hogy szolgálja őket, 2000-ből mártalán csak 800-an voltak. Borzasztó látványt nyújtottak ezek az élő halottak. A szerzetes ruhával, állelemmel segítette őket, és hetente prédikált nekik. Előbb nem fogadták jól, de az ávek mártalánval a helyzet megváltozott, és névvel bizalommal viseltettek iránta.

A

predikációiban mindig így szólt: "Ti leprások!" - ezzel elképzeltette magát tőlük. 12 éve dolgozott mártalán, amikor egyik este forrásban volt a víz, de nem érzett semmit. Akkor jött rá, hogy ő is leprás lett. A kárhozatos Á-gy kezdte a predikációt: "Mi leprások!" - azonosította magát velük. Végül ott halt meg kárhozatosok. Ez az ember emlékeztet bennünket Jézusra. Emberré lett, hogy elhessen bennünket. Meghalt, hogy az ő tetteit elhessenek.

Â

Ez a gondolat elvezet a 8.

vershez: "Az Isten pedig a mi hozzánk

való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt". Először is, Krisztus halála elárgosges. Mivel helyettünk halt meg, nekünk nem kell meghalni.

Az apostol azt

mondja máshol, hogy halálával kielégítette Isten igazságosságát. Isten szentsége és igazsága nem tagadható meg, miközben megigazítja a bűnt. Ez Isten tulajdonsága. A bűn ára a halál - meg kell fizetni. Isten nem csak elnézi a bűnt.

Végül Krisztus

halála meg nem érdemelt. Pár paradoxonokat használ. A Biblia tele van ezekkel, amikor ezt világítja meg: ha gazdag akarsz lenni, Isten szegény; ha erős akarsz lenni, Isten gyenge; ha nagy akarsz lenni, Isten szolgál; ha meg akarod menteni az életet, veszteséget el. Krisztus meghalt azokért, akik a legkevésbé érdemelték ki. Így vált nyilvánvalóvá Isten szeretete. Hogyan válhatunk erre?

Â

Egy idős férfi áll egy katonai

temető fejedelmében. Felesége, népes családja kicsit távolabbról kéri, ahogy őra eljött Miller századosra emlékezni. "Megtizedek után is ez a mondat foglalkoztatja, legerősebben ott, a kereszttel: "Érdemeld ki, Isten mit árt arra, amit érte tettünk." Ahogy a felesége kérizelebb lép hozzá, azt kéri tőle: "Mondd, hogy járt ember voltam!"

Â

Bár hallanánk meg a világot Jézus

Krisztus ajkairól! Soha sem tudjuk kiérdemelni a kereszten bemutatott szeretetet, így, hogy az hibáival való világot világlon.

Ahogy napról

napra felvesszük a szolgálat terheit, emlékeztessük magunkat erre a példátlan szeretetre, és ez készítsen hiteles keresztény életre a mindennapokban.

Â

Dr. SzilvÃ¡si AndrÃ¡s